

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozesłana dnia 5 maja 1880.

43.

Traktat z dnia 15 maja 1879,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Francją, tyczący się prawa ubóstwa.

(Zawarty w Paryżu dnia 15 maja 1879, przez Jego e. i k. Apostolską Mość ratyfikowany w Wiedniu dnia 31 grudnia 1879, dokumenta ratyfikacyjne wymieniono w Paryżu dnia 17 marca 1880.)

**Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Sla-
voniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae: Magnus
Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,
Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps
Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.**

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore
praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro et a Plenipotentiario Reipublicae franco-gallicae
eo fine ut beneficium auxili judicialis nationalibus partium contractantium
vicissim praebeatur conventio die decima quinta mensis Maji anni 1879
Lutetiis Parisiorum inita et signata est tenoris sequentis:

Pierwopsis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie et

le Président de la République française désirant d'un commun accord, conclure une convention pour assurer réciprocement le bénéfice de l'assistance judiciaire aux nationaux de l'autre Partie contractante, ont nommé à cet effet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

M. le Comte de Beust, Son Chambellan, Conseiller intime etc., Son Ambassadeur extraordinaire et Plénipotentiaire près la République française.

Le Président de la République française:

Mr. William Henri Waddington, Sénateur, Président du Conseil, Ministre des affaires étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes jouiront réciprocement du bénéfice de l'assistance judiciaire, comme les nationaux eux mêmes, en se conformant à la loi du Pays dans lequel l'assistance sera réclamée.

Article 2.

Dans tous les cas le certificat d'indigence doit être délivré à l'étranger qui demande l'assistance par les autorités de sa résidence habituelle.

S'il ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat d'indigence sera approuvé et légalisé par l'agent diplomatique du Pays où le certificat doit être reproduit.

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej, podzielając nawzajem życzenia swoje, aby zawarty został Traktat, któryby obywatelom Ich państw zapewniał nawzajem dobrodziesztwa prawa ubóstwa, mianowali do tego celu pełnomocnikami swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

pana hrabiego Beusta, Swego radce tajnego i szambelana, ambasadora nadzwyczajnego i pełnomocnego u Rzeczypospolitej francuskiej.

Prezydent Rzeczypospolitej francuskiej:

pana Williama Henryka Waddingtona, senatora, prezesa rady ministrów, ministra spraw wewnętrznych,

którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje i znalazły się w dobrej i należytnej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Obywatele Wysokich Stron rokujeć używać będą nawzajem dobrodziesztwa prawa ubóstwa w takiej samej mierze, jak obywatele krajowi, pod warunkiem zachowania przepisów ustawowych kraju, w którym do tegoż prawa ubóstwa odwoływać się będą.

Artykuł 2.

We wszystkich przypadkach świadectwo ubóstwa wydawać mają cudzoziemcowi odwołującemu się do prawa ubóstwa, Władze jego zwykłego zamieszkania.

Jeżeli nie mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, świadectwo ubóstwa powinno być potwierdzone i uwierzytelnione przez agenta dyplomatycznego kraju, w którym ma być okazane.

Lorsque l'étranger réside dans le Pays où la demande est formée, des renseignements pourront, en outre, être pris auprès des autorités de l'Etat auquel il appartient.

Article 3.

Les Autrichiens et Hongrois admis, en France, et les Français admis en Autriche ou en Hongrie, au bénéfice de l'assistance judiciaire seront dispensés, de plein droit, de toute caution ou dépôt qui, sous quelque dénomination que ce soit, peut être exigé des étrangers plaidant contre les nationaux par la législation du Pays où l'action sera introduite.

Article 4.

La présente Convention est conclue pour cinq années, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans le cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié une année avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention continuera d'être obligatoire encore une année, et ainsi de suite d'année en année, à compter du jour où l'une des Parties l'aura dénoncée.

Elle sera ratifiée aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

(L. S.) Waddington m. p.

Nos visis et perpensis hujus Conventionis articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere pro temur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem praesentes Ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso firmari jussimus.

Jeżeli cudzoziemiec mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, można nadto zażądać dalszych wyjaśnień od Władz państwa, do którego należy.

Artykuł 3.

Austryacy i Węgrzy, przypuszczeni we Francji i Francuzi, przypuszczeni w Austrii lub w Węgrzech do dobrodzieszw prawa ubóstwa, uwolnieni będą z mocy prawa od wszelkiej kaucji i od wszelkiej zareki, jakie na mocy prawodawstwa tego kraju, w którym skargę podano, pod jakąkolwiek nazwą pobierane być mogą od cudzoziemców, prawnujących się z obywatelami krajowymi.

Artykuł 4.

Umowę niniejszą zawiera się na pięć lat, licząc od dnia wymiany ratyfikacji.

Gdyby na rok przed upływem tego okresu, żadna z Wysokich Stron rokujących nie objawiła zamiaru wstrzymania skuteczności umowy, będzie ona obowiązywała jeszcze przez rok i tak następnie, licząc od dnia, w którym ja jedna z Wysokich Stron wypowie.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie jak można najpředzej.

W dowód czego pełnomocnicy Stron rokujących podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowe.

(L. S.) Beust r. w.

Dabantur in Imperiale Urbe Nostra Vienna die trigesima prima mensis Decembbris anno Domini millesimo octingentesimo septuagesimo nono, Regnorum Nostrorum vero trigesimo secundo.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus Liber Baro a **Haymerle** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques **Riedl a Riedenau** m. p.,
C. et R. Consiliarius sectionis.

„Traktat powyższy, gdy go obiedwie Izby Rady państwa zatwierdziły, ogłasza się niniejszem.“

Wiedeń, dnia 24 kwietnia 1880.

Taaffe r. w.

Stremayr r. w.

44.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 15 kwietnia 1880,

tyczące się zmian terytorialnych w okręgach Sądów powiatowych wiśniowczyckiego, budzanowskiego, buczackiego, trembowelskiego, kozowskiego, podhajeckiego i czortkowskiego w Galicji wschodniej.

Na zasadzie §. 2 ustawy z d. 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) wylaczają się:

A. z okręgu Sądu powiatowego wiśniowczyckiego gminy: 1. Romanówka i Mogielnica, 2. Dobropole i Mateuszówka, 3. Brykula stara, Darałów, Chmielówka, Brykula nowa, Pantalicha i Tintków;

B. z okręgu Sądu powiatowego kozowskiego gminy: 4. Małowody, Sosnów i Tudynka, 5. Uwsie, Tetacze i Szczepanów, i

C. z okręgu Sądu powiatowego budzanowskiego gmina: 6. Zwiniacz i wymienione pod A. 1. wcielają się do okręgu Sądu powiatowego budzanowskiego, wymienione pod A. 2. do okręgu Sądu powiatowego buczackiego, wymienione pod A. 3. do okręgu Sądu powiatowego trembowelskiego, wymienione pod B. 4. do okręgu Sądu powiatowego wiśniowczyckiego, wymienione pod B. 5. do okręgu Sądu powiatowego podhajeckiego, nakoniec gmina wymieniona pod C. 6. do okręgu Sądu powiatowego czortkowskiego.

Zarazem na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) wylaczają się gminy Dobropole i Mateuszówka, przytoczone pod A. 2. z okręgu Sądu obwodowego tarnopolskiego i wcielają się do okręgu Sądu obwodowego stanisławowskiego, gminy zaś Małowody, Sosnów i Tudynka, wymienione pod B. 4. wylaczają się z okręgu Sądu obwodowego złoczowskiego i wcielają do okręgu Sądu obwodowego tarnopolskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa moc od dnia 1 lipca 1880.

Stremayr r. w.